

The Father's Role in Chinuch

1. רמב"ם הלכות תשובה פרק ד

ארבעה ועשרים דברים מעכבין את התשובה... (ג) הרואה בנו יוצא לתרבות רעה ואינו ממחה בידו, הואיל ובנו ברשותו אילו מיחה בו היה פורש ונמצא כמחטיאו, ובכלל עון זה כל שאפשר בידו למחות באחרים בין יחיד בין רבים ולא מיחה אלא יניחם בכשלונם

2. תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף כד עמוד ב

גמרא. משחק בקוביא מאי קא עביד? - אמר רמי בר חמא: משום דהוה אסמכתא, ואסמכתא לא קניא. רב ששת אמר: כל כי האי גוונא - לאו אסמכתא היא. אלא: לפי שאין עסוקין ביישובו של עולם. מאי בינייהו? - איכא בינייהו דגמר אומנותא אחריתי.

רש"י מסכת סנהדרין דף כד עמוד ב

סאין לו אומנות אלף כו' - דהואיל ואין עסוקין ביישובו של עולם אינן צקיאין בטיב דינין ומשא ומתן, ואינן ירלי חטא.

3. תלמוד בבלי מסכת כתובות דף טז עמוד ב

כיצד מרקדין לפני הכלה? בית שמאי אומרים: כלה כמות שהיא, ובית הלל אומרים: כלה נאה וחסודה. אמרו להן ב"ש לב"ה: חרי שהיתה חגרת או סומא, אומר' לה, כלה נאה וחסודה? והתורה אמרה: +שמות כ"ג+ מדבר שקר תרחק: אמרו להם ב"ה לב"ש: לדבריכם, מי שלקח מקח רע מן השוק, ישבחנו בעיניו או יגנוו בעיניו? הוי אומר: ישבחנו בעיניו, מכאן אמרו חכמים: לעולם תהא דעתו של אדם מעורבת עם הבריות.

רש"י מסכת כתובות דף יז עמוד א

תהא דעתו של אדם מעורבת עם הבריות - לעשות לאיש ואיש כרצונו.
תוס' רי"ד שם:

לומר דבר המתקבל אע"פ שאמר שקר.

4. משנה מסכת אבות פרק ה משנה י

ארבע מדות באדם האומר שלי שלי ושליך שלך זו מדה בינונית ויש אומרים זו מדת סדום שלי שלך ושליך שלי עם הארץ שלי שלך ושליך שלך חסיד שלי שלי ושליך שלי רשע:

5. רש"י דברים פרק כ פסוק ט

(ט) שרי צבאות - שמעמידן זקפין... זקפין, בני אדם עומדים בקצה המערכה לזקוף את הנופלים ולחזקם בדברים שובו אל המלחמה ולא תנוסו, שתחלת נפילה ניסה:

7. תלמוד בבלי מסכת קידושין דף לא עמוד א

וגלוי וידוע לפני מי שאמר וזיה העולם, שהבן מתיירא מאביו יותר מאמו, מפני שמלמדו תורה, לפיכך הקדים הקב"ה מורא האם למורא האב

8. אליהו רבה (איש שלום) פרשה יט ד"ה דבר אחר שאי

דבר אחר שאי אליו כפיך על נפש עולליך, מיכן אמרו יבקש אדם רחמים על עצמו על אשתו ועל בניו ועל בני ביתו, שלא יצא אחד מהן לא לידי עבירה ולא לידי דבר מכוער, ולא יראה אדם את אביו ואת אמו כשהן מדברים דברים יתירים (ויחרש) [ויחריש] להן, ואם עשה כן, הוא וזון אין ממלאין את ימיהן, שנאמר רק השמר לך ושמור נפשך מאד וגו' (דברים ד' ט).